

Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp
Tuần Báo Phát Triển Điện Năng

Điện thư: bientap.tbptdn@gmail.com Web: WWW.VOVINET.ORG

Tuần báo Điện Khí Phân Giải, dành riêng cho bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Số 1307 26 tháng 7 năm 2020

Hành Thông

*Hành thông tự giác tự về Trời
Hành thông đời đạo hiểu rõ lời
Tâm hướng sinh lực cần khôn chuyển
Tự tu tự thức tự cảm yên*

Lương Sĩ Hằng

Mục Bé Tám 1994

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,

Bé Tám

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường:

- 1) Kỹ thuật phi cơ trở ngại mắt một ngày chờ chực Bé có mệt không?
- 2) Bạn đạo nôn nức đến ngày đi Đại Hội, tại sao?
- 3) Tu mà muốn lật đổ tình thế thì sao?
- 4) Người tu thành đạt, muốn độ đời thì phải làm sao?
- 5) Tại sao sự quyết định của loài người không dứt khoát?
- 6) Tình thương của người tu đặc lớn rộng cỡ nào?
- 7) Bạn đạo Vô Vi cần sự cạnh tranh tu tiến hay không?

1) 04-05-94

Hỏi: Kỹ thuật phi cơ trở ngại mất một ngày chờ chực Bé có mệt không?

Đáp: Thưa Bé vẫn khỏe và được tăng gia sự kiên nhẫn chờ đợi đi chuyến khác vẫn bình an tới nơi. Phi cơ hiện đại trang bị đầy đủ, cần phải xét kỹ trước khi bay có lợi cho tất cả hành khách và công ty. Người tu thiền cũng cần xét kỹ trước khi thực thi một việc nhỏ cho đến việc lớn, xem có hại đến tâm thân hay không? Thấy thấy đều hữu ích cho đời đạo.

Kệ:

*Tập trung nghiên cứu việc ra vào
Ẩn uổng cùng tu chẳng ước ao
Thanh tịnh giải bày không loạn động
Thực hành chơn pháp chẳng cần cao*

2) 05-05-94

Hỏi: Bạn đạo nôn nức đến ngày đi Đại Hội, tại sao?

Đáp: Thưa bạn đạo nôn nức được đi Đại Hội để có cơ hội gặp lại Thầy bạn và được tận mắt xem phong cảnh kỳ quan thiên nhiên và thanh tịnh, tự xét tâm đã tiến đến đâu.

Kệ:

*Giải mê phá chấp lại giải sâu
Thắng cảnh Trời ban quá nhiệm màu
Trở ngại không còn tâm thực hiện
Chung thiên êm dịu rõ chiều sâu*

3) 06-05-94

Hỏi: Tu mà muốn lột đổ tình thế thì sao?

Đáp: Thưa tu đủ khả năng điển quang chỉ có tiếp tục xây dựng và nâng cao đời sống tâm linh chứ không cần thay đổi tình thế, trừ phi muốn làm chính trị xây dựng cơ đồ cho chính mình.

Kệ:

*Tu thành chuyển tiếp giúp tâm linh
Chẳng có sân si chẳng bức mình
Thanh nhẹ từ quang cùng chuyển tiếp
Cùng tu cùng tiến cùng văn minh*

4) 07-05-94

Hỏi: Người tu thành đạt, muốn độ đời thì phải làm sao?

Đáp: Người tu thành đạt muốn độ đời, thì phải thuyết giảng chơn ngôn, phù hợp với đời đạo song tu, không nên trách móc và giận hờn bất cứ ở hoàn cảnh nào.

Kệ:

*Chẳng còn lý luận thấp cao giải
Quý trọng tâm linh sống miệt mài
Trí độ ban hành trong thức giác
Huyền vi sáng tỏ sống hoài hoài*

5) 08-05-94

Hỏi: Tại sao sự quyết định của loài người không dứt khoát?

Đáp: Sự quyết định của loài người không dứt khoát là tại mắt không thấy, tâm không định, lập trường không vững, rất khó dứt khoát.

Kệ:

*Thiếu hành thực chất không khai triển
Học hặc không thông nẻo các miền
Quấy phá tự mình tâm tạo động
Tâm thân bất ổn khó mà yên*

6) 09-05-94

Hỏi: Tình thương của người tu đắc lớn rộng cỡ nào?

Đáp: Thừa người tu đắc tức là hiểu đạo, muốn cho mọi người được tu, tạo hòa khí cho cộng đồng nhơn sinh, chơn tình bộc phát không bao giờ chán đạo, dần thân cứu độ tâm linh, sống trong khổ nhục, nhưng không bao giờ khổ, sống vui với tình Trời cao đẹp.

Kệ:

*Tranh Trời cao đẹp độ nhơn gian
Trí tuệ thanh cao tự bạc bàn
Nguyên lý sanh tồn nào hoại nát
Cảm thông thiên địa tự mình an*

7) 10-05-94

Hỏi: Bạn đạo Vô Vi cần sự cạnh tranh tu tiến hay không?

Đáp: Thừa bạn đạo Vô Vi rất cần sự cạnh tranh tu tiến giữa bạn đạo và bạn đạo. Cần nhìn hạnh đức của người tu tiến, lập hạnh cố gắng tu hơn. Hạnh đức của người tu tiến lúc nào cũng hỗ trợ cho những người mới tu hay là tu chậm. Cho nên Bé thường xuyên khuyên bạn đạo nhĩn nhục tối đa giữa bạn đạo và bạn đạo để thu thập sự thanh tịnh chung. Bạn đạo Vô Vi thường bị đụng chạm trong lúc bàn bạc bất cứ đề tài gì. Người trong một nhóm dù có đụng cách mấy đi nữa cũng không thoát khỏi tình yêu thương căn bản của Thượng Đế đã gieo trồng từ bao nhiêu kiếp, trong đó bông hoa và cây cỏ cũng có phần.

Kệ:

*Tánh tình động loạn tự mình phân
Trắc trở vượt qua nguyện góp phần
Không có có không tùy chuyển thức
Minh tâm kiến tánh tự phân trần*

CÙNG ĐỌC THƠ ĐỨC THẦY

Cờ Thiên Địa Nhân

*Ba luồng từ điển phân minh
Người chung một cõi hiểu mình là ai
Phân minh điển giới tiến hoài
Ba vòng điển giới có Trời có Ta
Người tu phải cố học hòa
Sửa mình tiến hóa mới là người tu
Chẳng còn suy nghĩ tiền xu
Có Trời có Đất có tu có hòa
Dù cho ở tận phương xa
Biết Trời hiểu Đất mới là người ngoan
Cùng chung khai triển bạc bàn
Những lời chơn thật khai màn đạo tâm
Cùng vui chúc bạn tự thâm tự tu
Chính mình mới thật là ngu
Tranh đua giành giật tiền xu ở đời
Thiên cơ biến chuyển nhìn Trời
Thức thời thay đổi rõ Trời ân ban.*

Kính Bái,

Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên

TRÍCH BĂNG ĐỨC THẦY THUYẾT GIẢNG

Qui Không Tự Thức

Montréal, ngày 5 tháng 6 năm 1983

Thưa các bạn,

Hôm nay chúng ta lại có cơ hội vui họp để tiếp tục nghiên cứu thêm trên hành trình tu luyện! Những người bước vào nghiên cứu về Đạo Pháp thì trước kia không qua cơn khảo đảo này hay là cơn khảo đảo nọ thì mới ý thức được trên con đường truy tầm chân lý! Tìm xem chúng ta có cách nào cứu vớt về phần tâm linh sẵn có của chính chúng ta hay không! Chứ cuộc sống hiện tại mọi người cũng đã và đang sống và cũng cảm thấy rõ những việc làm tầm thường hàng ngày của chúng ta qui nguyên trong kích động và phản động, nhiên hậu sẽ đi đến đâu? Mọi người đang ở trong sự tăm tối, kẹt trong cái thế không có biết mình và không biết tương lai của chính mình sẽ đi đến đâu!

Nhiều khi bước vào truy tầm Chân Lý, tìm Đạo Pháp, có nhiều người nói về chuyện tiền kiếp của chính chúng ta, rồi cũng có nói về tương lai nhưng mà bản chất của tâm linh nó ở trong cái nguyên căn rõ rệt! Vì cái gì nó phải nếm qua, xét qua và hành qua nó mới tin! Còn những người chưa hành, chưa nếm qua, đâu có tin! Thậm chí người tu, có nhiều người tại sao họ tin Trời Phật, tin thiêng liêng, tin người truyền giáo quá mức? Là vì họ đã ý thức và sự ý thức của họ đó, không có thể công khai cho người khác được! Mở mắt thì không thấy! Nhắm mắt họ lại thấy. Mà sự nhắm mắt thấy đó, họ không có đem ra công khai được. Nhiều người bắt đầu thấy trong tâm thức! Nhiều người ngồi đó nhắm mắt, trách người này, trách người kia, trách người nọ, lại một chập có cái giải pháp độ trì! Cho họ thấy rõ, không có gì đáng trách, không gì đáng phiền!

Sau họ thiền rồi, trong cái mê có tỉnh, trong tỉnh có mê, họ thấy té ra tự nó xóa bỏ hồi nào không hay! Hỏi chứ ai giúp, ai độ cho hành giả đi tới giai đoạn đó? Chắc trong chiều sâu nó phải có sự sáng suốt hơn, sự cứu độ hơn, cho nên nó mới xóa bỏ, thay vì nó thấy đây là nghịch cảnh, đây là tôi không thể chấp nhận được! Mà tới đó nó lại chấp nhận! Tại sao? Ai mở đường cho nó đi tới, trong lúc nó sống trong cái chỗ eo hẹp, trong con đường ngán ngủ! Đó là sự sân tính, sự buồn tủi mà sao qua cái con buồn tủi, sân tính đó nó lại thấy nó tha thứ, không có cái gì đáng trách, mà chẳng có gì đáng phê luận! Vậy chớ ai dẫn nó đang tiến và nó đi trên con đường lớn rộng hay là eo hẹp? Kỳ thật nó đã và đang đi trên con đường eo hẹp như trần gian này, là nó đi trong cái tánh tham sân si hi nộ ái ô dục của chính nó!

Đó là con đường eo hẹp như! Mà tại sao lại nói nó lại đang đi trên cuộc hành hương thăng thặng lớn rộng? Cho nên hành hương là hướng thượng để giải tâm thức! Khi mà nó hướng thượng rồi thì nó càng ngày càng đi tới, càng đặng phải, càng thức lệ! Càng thức lệ càng cởi mở, càng cởi mở càng đi nói rộng hơn! Cho nên mọi ngày luôn luôn các bạn bị phải, gặp phải những sự kích động và phản động!

Phương pháp chúng ta đang tu đây trước kia chúng ta thấy rằng tôi phải nắm pháp này để tôi đi tới, nó vững! Nhưng mà tu một thời gian rồi, tôi thấy té ra cái pháp này không giúp tôi được cái gì! Nhưng mà rồi tôi lại tu nữa, tôi lại gặp những cái pháp khác, tôi so sánh! Ban đầu tôi thấy những pháp đó nó hay quá nhưng mà rốt cuộc cũng không có hay! Thì qui nguyên các bạn đã có nhiều cơ hội để gặp nhiều pháp, gặp những đường lối khác nhau, rốt cục chung qui cũng chỉ có một đường lối mà thôi! Cái đường lối duy nhất là cái đường lối tự thức hồi sinh!

Chỉ có bao nhiêu đó thôi! Bây giờ các bạn đi gặp một triệu cái pháp đi nữa cũng có bao nhiêu đó thôi! Tất cả những phương tiện đã chuyển từ lý trí cho tới hành động và những cái động tác kích động và phản động từ bên ngoài cho đến bên trong đó là toàn diện những cái pháp năng của Thượng Đế đã ân ban cho các bạn trong chu trình tiến hóa! Xem đừng chớ các bạn hướng thượng hay là hướng hạ đó thôi! Nếu mà các bạn hướng hạ thì nó sẽ phát triển khác hơn và các bạn hướng thượng thì nó sẽ hóa giải thanh nhẹ và sáng suốt hơn! Người tu chúng ta muốn có cái gì? Muốn có sự thanh nhẹ! Muốn bỏ gánh nặng trần gian là nghiệp thân, nghiệp tâm! Vậy tại sao tôi càng ngày càng tu, tôi càng thấy tôi càng nặng, vậy chớ cái nghiệp tôi chùng nào mới là giải được? Tôi có thể oán trách ông Trời ông Phật, tại sao bên trên không độ trì cho tôi? Tôi lo lắng tu hành ngày đêm mà không độ trì cho tôi? Có chớ! Giúp các bạn thường trực! Mà các bạn không chịu sử dụng khả năng của các bạn làm sao các bạn hưởng sự chiếu hóa thường trực của chư tiên chư Phật hộ trì cho các bạn hiện tại!

Nếu các bạn hướng về giới nào và thành tâm hướng về giới đó và thực triển hướng về giới đó thì tự nhiên các bạn sẽ mở tới thanh nhẹ! Rồi các bạn đi trên chỗ bán tín bán nghi, rồi rốt cuộc các bạn tự đem lại sự tầm tối nhiều hơn là sự sáng suốt! Còn nếu các bạn trì chí nói tôi đây là một

con người tầm đạo nhiều kiếp không phải mới tu đây, bây giờ tôi tiếp tục trên hành trình này, tôi phải cố gắng, tôi phải tròn nhiệm vụ và tôi phải sửa tôi và để học, để đi tới!

Thì lúc đó các bạn sẽ gạt hái được sự thanh nhẹ trong nội thức, vì ý chí các bạn vô cùng và các bạn phải đi tới, không còn sự bê trễ nữa! Các bạn dòm xung quanh các bạn, hành động tay chân các bạn đang sống với cái gì đây? Với một bộ xương! Các bạn sống với cái gì đây? Với một mớ gân! Các bạn đang sống cái gì đây? Một mớ máu huyết tạo thành thịt! Thì những cái phương tiện ở xung quanh đây là gì? Cũng là tạm! Vì thể xác của các bạn đồng là tạm! Sanh trụ hoại diệt! Rồi những cái căn nhà của cái, những cái sự gì mà các bạn tranh chấp được tại thế gian cũng là nằm trong định luật Sanh Trụ Hoại Diệt mà thôi! Khi các bạn ý thức và quán thông được điều này rồi các bạn mới thấy là nhẹ! Tuy rằng nặng nhưng mà mỗi thứ chỉ có mớ nhắm mà bắt bạn phải quỳ lụy nó là cái thể xác này! Mỗi thứ một chút mà thôi, bắt bạn phải quỳ lụy và quỳ lụy cho đến nỗi các bạn ý thức được sự cấu trúc này là siêu nhiên mà có, thì các bạn mới bước hẳn vào điển giới! Nếu mà các bạn không bước hẳn vào điển giới thanh nhẹ thì các bạn đâu có thấy sự hộ trì của bên trên! Càng thanh nhẹ thì các bạn mới thấy được sự hộ trì ở bên trên! Cho chúng ta có cơ hội đang tiến tới và giúp đỡ cho chúng ta đầy đủ không thiếu một phương tiện nào! Một lỗ chân lông của chúng ta Ngài cũng hộ trì rõ ràng, giúp đỡ cho nó tiến hóa, nuôi nấng cho nó qua tháng tháng, ngày qua ngày! Nó có hơi thở đầy đủ trong sự sống trong lẽ sống công bằng! Một lỗ chân lông cũng như một gia dịch trong cơ thể của chúng ta, nó cũng sống đều đặn cũng như chủ nhân ông, được hưởng thụ, có thu có phóng rõ rệt! (*còn tiếp*)

ĐỀ TÀI SUY GÃM

Bí mật sau khi chết...

ĐẠO MIẾU THÀNH HOÀNG XEM NGƯỜI CHẾT QUA ĐỜI

Phật sống Tế Công Giảng ngày 29 tháng 10 năm Đinh Tị (1977)

Thơ

*Thế sự phân phân chúc ảnh vi
Hàn lưu tối phạ vũ phi phi
Thân tình nhất đáng trường tương biệt
Mộng lí tàn hô bất đắc quy.*

Dịch:

*Sự đời hư ảo tựa đèn lò
Đã hời lạnh tràn lại sợ mưa
Một sớm người thân chia mấy ngã
Trong mơ réo gọi chẳng quay về.*

Tế Phật: Nhân Hoàng Văn Đạt chồng nàng Lai Sanh Khoan là tín hữu của quý đường vừa thác trưa hôm nay đã khiến ta động lòng thương cảm cho cuộc sống của con người thật là quá ngắn ngủi. Mọi việc ở đời há cần phải sử dụng mưu chước? Ba tác khí hít thở Trời ban cho để dùng, một sớm đổi thay mọi sự chấm dứt. Tiền bạc, con cháu có còn không? Nhà cửa phòng ốc chỉ là mượn đỡ của con cháu tạm trú ít ngày, rồi sau khi thác chúng đem chôn nơi sườn núi hay bãi hoang đồng vắng, khi tới đó thì thử hỏi còn được những gì?

Dương Sinh: Bạch ân sư, sau khi thác thì Hoàng tiên sinh sẽ vãng sinh cõi nào?

Tế Phậ: Đường đi mờ mịt, năm tháng âm u, đó là chỗ mà người đời ai ai cũng phải đi tới. Minh nay viết sách Địa Ngục Du ký chính là làm cái công việc tiết lộ những bí mật sau khi chết vậy.

Dương Sinh: Thật quá hay, đó là một vấn đề lớn, người đời chỉ biết là sau khi chết thì phải xuống địa ngục, còn không rõ cái cảnh tượng đó ra sao, kính xin ân sư giảng giải rõ ràng rành mạch cho.

Tế Phậ: Có thể được, con hãy lên đài sen, ta sẽ chỉ dẫn cho con được tỏ tường. Dương Sinh: Con đã sửa soạn xong, kính mời ân sư lên đường...

Tế Phậ: Đã tới nơi, mau xuống đài sen.

Dương Sinh: Chốn này con đã từng qua lại.

Tế Phậ: Đúng đấy, con hãy nhìn thi hài Hoàng Văn Đạt đặt nằm trên linh sàng, phía trước là ban tụng niệm của Thánh Hiền Đường, đang chuẩn bị tụng kinh cầu hồn. Con cái Hoàng Văn Đạt đều lộ vẻ đau khổ khôn cùng.

Dương Sinh: Thưa tại sao chỉ nhìn thấy nhục thể, không nhìn thấy linh hồn?

Tế Phậ: Con hãy mau lên đài sen, ta sẽ đem con tới miếu Thành Hoàng để xem kết quả. Dương Sinh: Thưa con đã sửa soạn xong, mời ân sư lên đường...

Tế Phậ: Đã tới.

Dương Sinh: Miếu Thành Hoàng người tụ tập rất đông, binh mã đi đi lại lại, cảnh này người phàm chẳng thể nhìn thấy được.

Tế Phậ: Minh hãy vào trong lễ ra mắt Thành Hoàng.

Thành Hoàng: Hoan nghênh Phậ Sổng Tế Công cùng Dương Thiện Sinh, có điều chi cần chỉ giáo khiến Phậ Sổng phải lao nhọc thân hành tới đây?

Tế Phậ: Nhân đấng phu quân của vị nữ phó chủ Thánh Hiền Đường qua đời, lại nhân bản đường phụng chỉ viết sách Địa Ngục Du Ký để giải bày tình cảnh sau khi người ta chết ra sao? Do đó chúng tôi mới đặc biệt tới đây tìm hiểu.

Thành Hoàng: Hoan nghênh, hoan nghênh, mời hai vị hãy ngồi nghỉ mệt. Tướng Quân đâu hãy mau dâng trà. Tướng Quân: Xin tuân lệnh... mời hai vị dùng trà.

Dương Sinh: Đa tạ, xin hỏi Thành Hoàng, quý điện chuyên lo phần vụ gì?

Thành Hoàng: Bản điện là Đài Trung Thành Hoàng, cai quản phạm nhân ở Trung Thị, phụ trách kiểm soát các nghiệp vụ. Người đời phần lớn không rõ chức vụ của Thành Hoàng, Thành Hoàng giống như cảnh sát cuộc trên dương gian, chuyên môn phụ trách cảnh cáo ngăn ngừa cùng theo dõi quan sát những hành động của thế nhân. Phúc Đức Chính Thần Miếu cũng phụ trách một

công tác nhưng Thành Hoàng chủ quản, chia trên dưới phụ trách. Phạm người đời tới lúc tuổi thọ hết thì âm binh cõi âm được lệnh tới họp tại bản điện, sau đó cùng tới chỗ Phúc Đức Chính Thần nơi bản đường rồi hội đồng mới tới nhà phạm nhân dẫn người đi.

Dương Sinh: *Tôi còn nhiều nghi vấn muốn được Thành Hoàng chỉ dạy, như việc âm binh đối xử với người thiện kẻ ác khi tới dẫn họ đi thì cách thức ra sao?*

Thành Hoàng: Như âm sai tướng quân Ngưu Mã hay quỷ sứ vô thường Hắc Bạch, mỗi khi tới nhà người thiện chỉ cần vỗ một cái vào mình người phạm, khiến họ thất thần hôn mê rồi dẫn đi. Còn đối với kẻ ác thì dùng tay tra khảo đánh đập hoặc cột trời giống như trên dương gian khi bắt kẻ phạm tội vậy. Sau đó dẫn giải tới miếu Thành Hoàng để khai báo tên tuổi cùng lý lịch để ghi vào sổ bộ quỷ.

Dương Sinh: *Còn người lương thiện cùng tu đạo không được ưu đãi gì sao?*

Thành Hoàng: Có chứ, nếu tại thế mà làm nhiều việc thiện, tích được nhiều công nơi âm phủ thì âm binh chỉ tới miếu Thành Hoàng cho biết lệnh triệu người, sau đó Phúc Thần sẽ đích thân dẫn về âm phủ. Nếu như người có công lao lớn đối với đạo, được nhiều tín hữu tôn làm ân sư, xuống địa ngục được lo liệu các việc hoặc tới Tiêu Dương Quan để khảo nghiệm. Còn người đã chứng đạo được dẫn thẳng lên Trời.

Dương Sinh: *Thưa tín ngưỡng tôn giáo khác nhau thì phương thức về Trời có khác không?*

Thành Hoàng: Tôn giáo tuy có bất đồng nhưng cái lý đạo thì là một, muốn siêu thăng thượng giới ắt tại thế phải thực hành được trung đạo, bất thiên bất chấp. Còn không hành trình thăng thiên của họ sẽ gặp trở ngại, chẳng thể thực hiện được tự do.

Tế Phạt: Thành Hoàng nói rất đúng, thế nhân tu đạo tối kỵ cố chấp, bài xích công kích và tự cao. Nếu như phạm vào những điều đó thì tâm trở thành động loạn, hiếu thắng mất quân bình sẽ bị đày xuống địa ngục để rèn luyện lại.

Dương Sinh: *Xin hỏi Thành Hoàng hồn Hoàng tiên sinh hiện giờ ở đâu?*

Thành Hoàng: Để tôi dẫn vô trong sẽ thấy.

Dương Sinh: *Hoàng tiên sinh đang ngồi trong một căn nhà thiết trí giống như một giáo đường, chỉ có năm sáu người ở trong. Tiên sinh ngồi trên ghế hướng về Dương Sinh gật đầu chào, không rõ tôi có thể đàm đạo với tiên sinh được không?*

Thành Hoàng: Được lắm.

Dương Sinh: *Hoàng tiên sinh, ông khỏe chứ?*

Hồn Hoàng: Cảm ơn bạn đã có lòng nhớ tới tôi, ối chao ôi! Ôi chao ôi!...

Dương Sinh: *Hoàng tiên sinh lúc này chỉ còn biết nhỏ lệ ngơ ngẩn nhìn tôi, chẳng nói được lời nói.*

Tế Phậ: Văn Đạt! Người chớ bi thương, con cái đã trưởng thành, lại đều có vợ hiền con thảo, có sao còn quá lo lắng như vậy?

Dương Sinh: Hoàng tiên sinh nghe xong khóc càng dữ hơn.

Tế Phậ: Hãy nhìn lại xem, đời người như khách qua đường, chỉ đạo qua coi cho biết, chớ sao lại quyến luyến quá đỗi như vậy?

Hồn Hoàng: Đa tạ Phậ Sóng Tế Công đã khuyên giải, tôi hi vọng Ngài có thể thay thế tôi mà dạy dỗ con cháu tôi để chúng ngoan ngoãn tu đạo, luôn tới Thánh Hiền Đường công quả. Còn tôi nay đã lìa đời, nhân được vợ tôi tên Khoan có nhiều âm đức, cho nên Phúc Thần cùng Thành Hoàng mới lấy lễ mà đối xử với tôi, song lòng tôi vẫn còn sầu tủi...

Dương Sinh: Xin Hoàng tiên sinh hãy bình tĩnh lại đi, Tế Phậ cũng đã nói nhiều rồi. Đường trần tuy hết song thánh đạo vẫn còn có thể hành, chớ quá buồn rầu.

Hồn Hoàng: Chỉ tiếc lúc sinh tiền không tới Thánh Hiền Đường công quả cho thật nhiều. Ôi! Đa tạ Dương Sinh cùng các tín hữu nhân đức của Thánh Hiền Đường đã có lòng nhớ tới tôi....

Tế Phậ: Vì thời giờ có hạn, chẳng được nói nhiều, chúng tôi còn phải tới Biện Công Sảnh, để hỏi han thêm.

Thành Hoàng: Mời hai vị tới Biện Công Sảnh phía trước đàm đạo....Mời ngồi, Dương Thiện Sinh còn có nghi vấn nào không?

Dương Sinh: Đối với tình cảnh của người chết, người ta từng hỏi tôi nhiều câu hỏi mà tôi chưa trả lời được, vậy mong Thành Hoàng chỉ giáo cho tôi.

Thành Hoàng: Chớ khách sáo, có những nghi vấn gì cứ việc hỏi, lại có cả Tế Phậ ở đây, nếu như có điều chi không rõ, ngài cũng có thể giải thích cho.

Dương Sinh: Kể chết sau khi hồn phách rời bỏ xác thân thì sẽ ra sao?

Thành Hoàng: Đa số người chết đều có triệu chứng báo trước, sau đó mới ngã bệnh. Nếu như số đã tới lúc chết thì chẳng khác nào cây sắp đổ, trước tiên lá úa vàng rồi rụng, thân khô mục gập trện gió lớn đổ xuống. Người ta lúc sinh âm phủ đã ghi vào sổ bộ. Sổ bộ của người cũng giống như một cái cây, nên luôn luôn hiện rõ ở chốn âm phủ. Nếu như khi cái cây đó có biến đổi tức là sinh mệnh của người đời sắp hết. Quan viên ở âm phủ cứ việc mở sổ bộ sinh tử ra coi. Khi tới giờ thì quỷ Vô Thường sẽ lên dương thể triệu kẻ đi.

Lúc quỷ Vô Thường tới ắt cây khô mục đổ và được gọi là tử vong. Hồn phách nhập vào thân xác người ta ít chục năm như cây tiếp cành, nay rời bỏ thể xác thì như cành cây lột vỏ, như con rùa lột xác, cảm thấy rất đau khổ.

Xem tình cảnh lúc chết chẳng ai giống ai, có người nghiêng răng cắn lợi, phùng má trợn mắt, vẻ mặt hoàn toàn đổi khác, đó là tình trạng của kẻ gian truân khổ hận, nguyên nhân đều do nghiệp chướng quá nặng, cho nên giờ phút lâm chung mới ngang trái như vậy. Còn nếu vẻ mặt bình thản giống như khi nằm ngủ thì sống cũng như chết hồn phách đều được an lành. Lúc chết mà vẻ mặt thản nhiên tức là cái tâm thiện đức được biểu lộ ra.

Té Phật: Người ta có khi ngừng hô hấp chưa hẳn là đã chết. Cứ lấy bình điện làm tỉ dụ, nếu đốt đèn mà đèn không cháy thì chưa hẳn là điện năng trong bình hết sạch, mà chỉ vì quá yếu cho nên không thể phát quang được. Con người khi đình chỉ hô hấp nếu ở trạng thái ngừng nghỉ hạn chế thì hồn phách hay thần thức lúc đó chưa hoàn toàn thoát ra, hơi thở lúc đó mong manh như dây tơ. Vì chấp trước cái ngã tướng của mình cho nên bị ràng buộc níu kéo. Người chết mà tâm chưa chết, như ảo như mộng tri giác đều tỏ tường, có điều có miệng mà không nói được.

Trong giờ khắc đó, con cháu nên khuyên bảo, an ủi, nói nhỏ nhẹ bên tai người chết là: “Nên buông bỏ phàm tâm đi, bỏ hết tất cả mọi dây tình trần thế, chỉ nghĩ tới việc thiện ngoài ra không nên nghĩ gì khác nữa”. Có như vậy mới mong giúp đỡ được cho kẻ đó yên tâm trên đoạn đường xuống suối vàng, tránh được sự lưu luyến, thoát được sự khổ đau.

Nếu người tin Phật thì niệm Nam Mô A Di Đà Phật, tin đạo thì niệm Thánh hiệu Thái Ất Cứu Khổ Thiên Tôn. Cứ tùy theo tín ngưỡng mà niệm, vì Tiên Phật Thánh đều ở trên Trời cả. Nếu tụng niệm như vậy thì đều khiến cho linh hồn kẻ quá vãng được phiêu diêu an lạc, không còn sợ hãi con đường xuống suối vàng, bởi vì người chết lúc này tâm thần hoảng hốt như người đi đêm vậy.

Nếu lấy Tiên Phật Thánh hiệu mà hô to kêu lớn thì có thể giúp kẻ chết thêm can đảm lược, khí nguyên linh đã được ổn định thì linh hồn hẳn là bớt đau khổ. Trong thời gian cư tang thì con trai, con gái trên dương thế nên trai giới, giữ mình cho thanh tịnh sạch sẽ, cấm rượu thịt, dâm dục để có thể nhờ Thành Hoàng tâu với Minh Vương thì sẽ được giảm khinh những tội phạm lúc sinh tiền. Điểm này con cháu không thể coi thường được, đó cũng là phương cách để báo đền ơn đức cho cha mẹ.

Bữa nay đã tới giờ, chúng tôi phải sửa soạn để trở lại Thánh Hiền Đường.

Dương Sinh: Xin ân sư hãy khoan một chút. Không rõ Hoàng tiên sinh sẽ tới đâu?

Thành Hoàng: Vì thụ lãnh lời tâu quý giá của Văn Hoành Thánh Đế thuộc Thánh Hiền Đường nên hồn nhập âm phủ, bữa sau sẽ căn cứ theo công trạng và lỗi lầm mà xét xử. Té Phật: Đối với việc này Dương Sinh chớ hỏi nhiều, tình trạng vẫn còn trong vòng giữ kín. Hãy chuẩn bị trở lại Thánh Hiền Đường

Trích Địa Ngục Du Ký Hồi Bốn Mười Một

Lời minh luận của Thầy:

Hôm nay chúng ta đọc đến đây và đã cảm thấy con người ở thế gian trong một cuộc sống tạm, không nên si mê quá nhiều, luyến tiếc quá nhiều mà tới giờ phút lâm chung là khổ, khó ra đi.

Hiểu rõ cuộc đời là tạm, nơi đây là bãi trường thi đang dạy dỗ và giáo dục chúng ta hướng thượng. Trước khi hướng thượng thì phải học hướng hạ, là học trực. Tuổi trẻ ai cũng học trực, học trực rồi mới thấy rõ chán chường và từ bỏ nó ra đi. Khi trong tâm thức chúng ta dứt khoát được, thấy đây là cõi tạm, cần sửa chữa mình để tiến về cõi thanh thì càng lo tu học nhiều hơn. Tu học là phải chọn một đường hướng rõ rệt, cái đường hướng khứ trực lưu thanh mới sớm thức. Cái đường hướng ỷ lại bo bo, vô thánh hiền thì cũng không được.

Chúng ta phải dày công tu hướng thượng thì Bê Trên luôn luôn săn sóc chúng ta. Còn đối với những người ỷ lại, học đạo chưa thông, biến đạo, sửa đạo, cải đạo. Những cái tội đó vô cùng, vì thức của chúng ta không hiểu nổi, hiểu được một mặt không hiểu được hai mặt mà dám đi sửa đạo là nguy hại vô cùng. Những người đã có kinh nghiệm đã đi trước đã cho chúng ta thấy, do sự dày công của chính mình mà thành đạt, chứ không ai giúp mình hết.

Muốn có sự trì chí phải qua đâu chứng minh sự kiên nhẫn của chúng ta? Phải qua những sự thử thách, thử thách nhiều chừng nào, niềm tin chúng ta vững chắc và đi trong thanh tịnh. Đi tới là chúng ta sẽ thành đạt, thần thánh sẽ chứng minh cho chúng ta. Tấm lòng thành tu học nhứt tâm, nhứt quyết giải thoát để độ ta, sửa ta và ảnh hưởng chúng sanh, chớ không dạy. Không nên nói rằng tôi dạy chúng sanh. Không có quyền dạy. Hoàn cảnh là ân sư. Hàng ngày hàng giờ hàng phút đã dạy tâm linh, nhưng mà tâm linh không chừa. Muốn lấn áp hoàn cảnh, độc tài thì tương lai mình sẽ ở trong cái cảnh đau khổ bị kìm kẹp. Cho nên ta phải hiểu điều này mà ăn năn lo tu. Thế gian là cõi tạm, biết cõi tạm nhưng mà có nhiều bài học rất có giá trị cho chúng ta học để cho chúng ta lui về sự thanh tịnh và sử dụng quyền năng thanh tịnh sẵn có của chính chúng ta. Chúng ta đã đọc qua Địa Ngục Du Ký, thấy tất cả đều có luật.

Bây giờ các bạn nói tôi tránh địa ngục thì cuốn Địa Ngục này là giả là tại sao các bạn sợ? Các bạn không hòa tan với cảnh giới đó và các bạn không nhận xét cái tội của chính bạn. Bạn phản nghịch nói đây là giả, nhưng mà kỳ thật nếu không có phần hồn thì địa ngục lấy ai mà xử. Chúng ta đã hiểu rồi. Khi mà chúng ta đã hiểu có chỗ xử thì chúng ta đã có hồn, lo giữ phần hồn của chúng ta để tu, để cho thanh nhẹ phải cởi mở, phải hòa tan trong các giới, mới hiểu được chân lý.

Chê đảng này, buông đảng kia thì không có bao giờ hiểu chân lý, chỉ tạo kệt cho chính mình mà thôi. Rốt cuộc là sân si, ân hận, cô lập với tư tưởng thông minh của mình. Cho nên chúng ta tu, tu hướng về Bê Trên là hướng về thanh quang thì các bạn đã thu gom được cái luồng điện chơn chất của chính bạn thì các bạn mới giao du khắp các nơi và học hỏi khắp các nơi. Đó là tiến hóa vô cùng mới thấy rõ phần hồn của chúng ta là bất diệt, thì nơi nào cũng là nơi ân sư độ tiến cho tâm linh, không có chỗ nào bỏ, không có chỗ nào mà không có giá trị, không có lời nào không có giá trị. Tất cả đều do sự kích động và phản động mới dẫn tiến tâm linh, chúng ta phải nhớ điều này chúng ta mới dễ tu. Người tu phải thâm tu, thâm tiến và làm sao vun bồi cái tâm thức của chúng ta để hòa tan với các giới. Tôi ở trong tâm trạng của cây cỏ, tôi ở trong tâm trạng của cái bông, tôi ở trong tâm trạng của trái nho, tôi ở trong tâm trạng của căn nhà, tôi ở trong tâm trạng của mảnh đất, tôi ở trong tâm trạng của Trời Đất. Đó là hòa tan với các giới, thì các bạn mới đi tới cái thức hòa đồng. Lúc đó cái ý niệm Nam Mô A Di Đà Phật của bạn mới có giá trị, mới thực tế.

Đó, thì hôm nay là buổi Chúa Nhứt rảnh, chúng ta nãy giờ cũng thiền trên một tiếng đồng hồ rồi, cũng nghe qua những lời thuật ở cõi âm và trong đó cũng có những lời răn dạy giáo dục tâm linh của chúng ta và để tránh chừa cái cửa xấu, tiến về cái cửa tốt lành, thiện, tịnh.

Các bạn tu thiền là tịnh mà hướng thiện nữa là quý biết là bao nhiêu, cho nên mới có phước huệ.
(Địa ngục du ký)

Thông báo video Tuần Lễ 30, 26-07-2020

---

1. Giờ phút lâm chung đem bạc đổi không được - Đức Thầy tại TĐ anh Tùng Tampa Florida 26-10-1985

Chúng ta có trách nhiệm học nhẫn học hòa và ảnh hưởng tất cả chúng sanh trong chu trình tiến hóa. Hằng ngày chúng ta là độ tiến trong con tiến hóa của cần khôn vũ trụ chứ không phải hưởng thụ. Giờ phút lâm chung đem bạc đổi không được. Học làm vợ, làm chồng, làm anh, làm em rồi mới thấy giá trị tình thương và đạo đức. Chiến tranh để cho chúng sanh thức tâm. Tất cả mọi người ngồi đây chưa có ai giải quyết công chuyện của chính mình.

Youtube Link: <https://youtu.be/PQEFV0GDHjg>

2. Muốn học Đạo thì biết Tha Thứ và Thương Yêu Đức Thầy tại TĐ anh Quang Janesvilles Wisconsin 16-9-1985

Muốn học Đạo thì biết Tha Thứ và Thương Yêu mới học được Đạo. Tôi tu tôi giải nghiệp thì tôi là một vị Phật. Chỉ mình là con người thực tâm trở về với chơn tâm của chính mình sung sướng hạnh phúc. Chúng ta có duyên may, có cái pháp để làm khối óc Mở, làm cho ngũ tạng Thông, làm cho tâm chúng ta Định, thì chúng ta nắm cái giai đoạn này để đi tới trước rồi từ đó chúng ta mới tiếp nối học thêm một khóa ở bên trên. Tôi nay tôi được nhẹ, mà tôi mai tôi được nhẹ, tôi một tôi cũng được nhẹ là tôi thành công.

Youtube Link: <https://youtu.be/HYiBpUN1h98>

kính mời
Ban video

THƠ BẠN ĐẠO

Trở Về Bến Giác

Ta ngắm nhìn xem chiếc lá rơi
Bốn mùa nhanh quá hỡi ai ơi
Biết rằng cuộc sống luôn thay đổi
Ham muốn làm chi phải khổ hoài

Mỗi mùa Thu đến rồi Xuân đến
Hạ tiết vào Đông lại vẫn còn
Ham muốn càng nhiều nên phải khổ
Có ai tìm đến cửa thiền môn

Lắng đọng để nghe tiếng nổi lòng
Hoàng hôn chìm xuống hiểu hay không
Cuộc đời nhanh quá rồi nhanh quá
Chớ để qua đi phải tiếc trông

Ta uống trà thơm để tẩy trần
Bình minh buổi sáng tiếng chuông ngân
Nghe qua cảm động lòng thao thức
Thúc giục ta đây phải nhớ thiền

Đi vào lãnh vực của thiền môn
Tìm lại những gì vĩa với hồn
Xa cách nhiều năm nay gặp lại
Thế gian tạm cảnh, tạm và nương

Thân xác rồi đây theo gió sương
Cho nên giác ngộ phải tìm đường
Di Đà thường niệm trong tâm trí
Không nhiễm lợi danh ở phố phường

Thành tâm kính bái đến mười phương
Cuộc sống trần ai hiểu rõ tường
Sớm biết lo tu về bến giác
Không còn mê luyện cõi vô thường

Mai Kiệt Khánh ngày 22 tháng 7, 2020
Trụ Sở Xây Dựng Vô Vi